

Spørgsmaal vil jo imidlertid komme frem igjen, saasnart Hærloven kommer til Revision. Fremdeles kunne vi være overbeviste om, at det vil komme frem, naar der atter — som jeg antager — til næste Aar bliver Spørgsmaal om, hvilke Krigsskibe man skal paabe- gynde at bygge for den danske Flaade. Men for Dieblisset staar det for mig saaledes, at ved den Sømineafdeling, som nu er tilstede, kommer den aktive Sømine ikke fuldstændig til sin Ret og vil ikke komme det, for denne Af- deling bliver en Afdeling af Flaaden selv. Naar jeg derfor har sluttet mig til denne Ned- sættelse, saa er det, fordi jeg finder, at man i det Hele taget har brugt for mange af Pengene til at sikkre Løbene i vore Farvande, til at gjøre det muligt i paakommende Tilfælde at nedlægge passive Torpedos, og ikke tilstrækkel- lig har rettet sin Opmærksomhed paa de aktive. Jeg veed nu ganske vist, at den høitærede Krigsminister vil svare mig, at vi have arbejdet paa de aktive Søminer og have gjort det endnu i dette Aar — det er mig fuldkommen vel bekendt — men jeg paastaar alligevel, at man ikke i denne Henseende er gaaet saa vidt, som man efter min Overbevisning burde gaa.

Ustrup: Naar det tages i Betragtning, hvorledes alle andre Stater nu organisere deres Armeer, og naar vi med dem føle Trykket af det Hegemoni, som sprengte den europæiske Egevægt, forekommer det mig, at vi, om det end ikke ligefrem kan paavises, at der for Dieblisset er truende Fare tilstede, med de andre Stater maa have Fornemmelsen af en Usikkerhedstilstand, som paalægger os et moralsk Ansvar i vor Higen efter at nedsette de forskjellige Positioner paa Krigsministeriets Budget, thi det maa dog staa klart for os, at vi, forsaavidt vi ønske at bevare vor Selv- stændighed og ikke ville opgive os selv, blive nødsagede til i Tide at gardere os imod, at Mulighederne ikke skulle komme bag paa os og overrumple os. Det bliver en Selvfølge, at vi maa følge Strømmen og rette vor Armeer

efter Nutidens første Principer, og vi behøve kun at holde os til selve Historien for at komme bort fra den forkerte, vistnok urimelige An- skuelse, at den lille veludrustede Hær altid skulde være udsat for at blive overrumplet og ødelagt af den overmægtige Nabo; thi Historien belærer os netop om, at Tilfældigheder mange Gange mere end Vaabnene have hidført Sta- ternes Storhed, ligesom den ogsaa belærer os om, at den allermest frygtede og mægtige Fjende ofte paa Grund af, at hun maa sprede sine Kræfter og maa anvende dem paa for- skjellige Steder, bliver asmægtig ligeoverfor den mindre Stat. Der er tidligere her udtalt, ligeledes vistnok paa Grund af en seilagtig Anskuelse, at den store Stat kunde sige, at den mindre indtog en truende Holdning, fordi den rettede sig efter, hvad der for Tiden er almindelig Skik og Brug, fordi den fandt, det var nødvendigt at følge med Tiden i saa Hens- seende; men vi maa vel betænke, at der paa- ligger den mindre Stat et meget stort Ansvar, naar den ikke følger Tiden, idet den da meget let kan komme i det Tilfælde, hvori vi engang have været, nemlig at vor lille Armeer i Afgjørelsens Dieblis kom til at staa blottet ligeoverfor Fjenden med Hensyn til Betingelserne for Kampen. Jeg hører tilvise til dem, der føle Byrden af vort høie Krigsbudget, og jeg skulde inderlig ønske, at den Tid ikke maatte være fjern, da vi fornøftigvis kunde bringe det ned, men jeg føler tillige, at Patriotismen for Tiden maa sige os, at der maa bringes saa- danne Ofre, som staa i Forhold til Landets Størrelse, for at vi kunne følge Tiden, følge de Andre og gaa Fremtiden imøde vel organi- serede, med det sikke Haab, at den Tid dog en Gang vil komme, da Sandheden atter kom- mer til at seire og kommer til sin fulde Ret. — Den nye Opfindelse, som benævnes Tor- nysterbærer, har jeg ved forskjellige Leiligheder hørt indsigtsfulde, sagkyndige og upartiske Mænd omtale overordentlig fordelagtig, og dette for- anledigede, at jeg gjorde mig Umage for at faae nærmere Oplysninger om den. Jeg kom